

# Milostný příběh po čínsku

U prezidenta Zemana už překvapí jen máloco. Po jeho zvolení do křesla hradního pána jsme byli svědky několika jeho milostných vzplanutí. Jednou to bylo k vládním představitelům Izraele, kteří jsou po světě nechvalně proslulí lpěním na apartheidním režimu, kolonizaci palestinských území a bombardováním civilních cílů v „největším vězení planety“ - v pásnu Gazy. Další, s kým zpívá stejnou písničku a pod vlastním nadživotním portrétem sdílí tribunu, je vedení xenofobního Bloku proti islámu v čele s broukařem Konvičkou, který navrhuje transformovat své nepřátele, což je prostě každý, kdo nesouhlasí, v masokostní moučku. A nespraví to trapné Zemanovy výmluvy, že vlastně ani neví, o koho jde. Jako když nevěrný manžel na svou obhajobu tvrdí, že ani neví, kde se mu ta ženská vzala v posteli a jak se vlastně jmenuje.

Nemůžeme se tedy moc podívat nad prezidentovým vzplanutím vůči jeho čínskému protějšku, který koncem března přiletěl do Česka, aby dohlédl na rozšíření ekonomicko-politického vlivu své země. Přes chvalozpěvy Zemana a médií o příchodu 90 a více miliard čínských investic do ČR zanikala skutečnost, že místo investic jde o pouhé akvizice firem a podílů v nich, a tedy výnos pro ČR nula nula nic. Znamená to jen změnu vlastníka v daných společnostech, přičemž peníze si odnáší vlastník původní.

Pokud někdo kritizuje Zemana za jeho čínské milostné vzplanutí proto, že je Čína jedním z posledních skanzenů komunismu, pak sám sebe odhaluje jako hnijící skanzen myšlenkový. Čína není zemí, kterou by elity tzv. západního světa odsuzovaly kvůli její rudosti. Naopak. Je to země, kterou obdivují a jež se stala vzorem moderního kapitalismu. Vždyť jde o sen každého kapitalisty - režim, kde zisky téměř nic neomezují a kašle se na nepříjemnosti, jako je bezpečnost práce, lidská práva, pracovní-právní ochrana atd.; režim, kde funguje totální kontrola pracujících a sociální rovnost je přežitkem, který se dá najít leda tak na stranických plakátech; režim, kde je volný trh vykoupěn nevolností pracujících. Podle sociologických výzkumů zemře v Číně ročně 600 tisíc lidí na přepracování (zákonnou i společenskou normou je v této zemi workoholismus). Zato mezi čínskými „komunisty“ roste počet miliardářů, kteří koneckonců využívají pro vyvedení svých peněz stejné daňové ráje jako jejich elitní protějšky z buržoazně demokratických či autoritářských zemí.

Děni kolem návštěvy čínského prezidenta Si Ťin-pchinga dalo ihned vzniknout vtipu: „Víte, jak se všichni cítili

při jeho návštěvě? On jako doma a my jako v Číně.“ Může to však znít i jako pouhé konstatování, a to zejména při zprávách o angažovanosti represivních složek a profesionálních vítačů.

Nejenže bylo postaráno o výzdobu trasy čínské státní návštěvy českými a čínskými vlajkami, navíc čínská strana angažovala skupinu vítačů, jejichž úkolem bylo provolávat slávu česko-čínskému přátelství a mávat obrovitými čínskými a českými prapory. O případné narušitele této šťastné události se pak měla postarat Policie ČR. Na Evropské třídě během krátké chvíle zasáhla proti aktivistům, kteří vyměnili několik čínských vlajek za tibetské. Policisté pak jako sveřepí svazáci vyměnili tibetské vlajky zpět za ty rudé. Vedle sprostých pachatelů zadrželi a odvezli i fotografa *Deníku Referendum*, jehož proviněním bylo, že byl vítači tlučen žerděmi českých a čínských praporů kvůli tibetské vlajce, kterou měl u sebe.

Projevil se i vliv čínského kapitálu, když v on-line zpravodajství *Týdne* patřícího zčásti čínským vlastníkům byly vynechány jakékoliv zmínky o lidskoprávních demonstrantech a naopak byly tlumočeny pozitivní twitterové statusy mluvčího prezidenta. Policie se dál blýskla, když její tajní naběhli během půl hodiny do jedné z kanceláří naproti hotelu Hilton, kde si zaměstnanci dovolili vylepit do okna tibetskou vlaječku. Prý tak ostřelovači nevidí, kdo se za vlaječkou skrývá, a věrni policejní logice navrhli zaměstnancům jako alternativu vyvěšení české či čínské vlajky. Policejní žebříky se zas osvědčily při sundávání tibetských vlajek, které si někteří na „nevhodných místech“ vyvěsili z oken svých bytů. Asi nejmedializovanější intervenci provedli tajní na pražské FAMU, která také vyvěsila tibetské vlajky. I když bylo zřejmé a z různých zdrojů se potvrdilo, že zabavování tibetských, ujugurských a tchajwanských vlajek při pražské návštěvě čínského prezidenta vycházelo z přímé instrukce vedení české policie, ta se to snažila popřít. Ustoupila až po předložení záznamů bezpečnostních kamer.

Nedusí nás zdaleka jen Zemanovo objímání se s autoritáři všeho druhu. Represivní šrouby se utahují na více frontách, například když policejní agenti podobně jako v padesátých letech zakládají odbojové skupiny, aby pak mohli požadovat doživotní tresty pro ty, kdo jim nalletěli bez ohledu na to, že se ničeho nedopustili. A útlak vyvolaný čím dál autoritářštějším kapitalismem je pořád stejný, ať se mu klaní Zeman s čínskou vlaječkou nebo přiořilý Kalousek s tou tibetskou.